

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Revisjonsselskapenes åpenhetsrapporter

Finanstilsynets kommentarer til
åpenhetsrapportene for 2009

DATO:
01.03.2011

Innhold

1	Innledning	3
2	Frist og publisering	4
3	Om innholdet i åpenhetsrapportene	4
4	Nærmere om de enkelte lovkravene	4
4.1	Om “ <i>organisasjonsform og eierskap</i> ”	4
4.2	Om “ <i>eventuelt samarbeid som nevnt i § 4-7 første ledd, herunder grunnlaget for samarbeidet</i> ”	5
4.3	Om “ <i>styringsstrukturen</i> ”	5
4.4	Om “ <i>interne kvalitetskontrollsystemer og retningslinjer for uavhengighet sammen med en erklæring fra styret om hvordan kvalitetskontrollsystemene har fungert og at retningslinjene har blitt overholdt</i> ”	5
4.5	Om “ <i>tidspunktet for siste periodiske kvalitetskontroll etter § 5b-2</i> ”	6
4.6	Om “ <i>hvilke foretak eller konsern som nevnt i § 5a-1 som er blitt revidert av revisor siste regnskapsår</i> ”	6
4.7	Om “ <i>revisjonsselskapets etterutdanningspolitikk</i> ”	8
4.8	Om “ <i>regnskapsopplysninger som viser omfanget av revisjonsvirksomheten, herunder samlet omsetning fordelt på honorar for revisjon og andre tjenester</i> ”	8
4.9	Om “ <i>godtgjørelser til eierne</i> ”	8
4.10	Rapporten skal være underskrevet og gjøres tilgjengelig på revisors nettsted senest tre måneder etter regnskapsårets slutt	9
5	Videre oppfølging	9

1 Innledning

Revisorer som reviderer foretak av allmenn interesse plikter å utarbeide en åpenhetsrapport som gjøres tilgjengelig på revisors nettsted innen tre måneder etter regnskapsårets slutt. Foretak av allmenn interesse er i henhold til revisorloven § 5a-1 utstederforetak, banker og forsikringsselskaper (se nærmere punkt 4.6).

Formålet med åpenhetsrapporten er dels å gjøre investorer og andre regnskapsbrukere i stand til å gjøre seg opp en mening om revisjonsselskapet, dets organisering, uavhengighet og kvalitetskontrollrutiner. Utarbeidelsen av rapporten kan også bidra til at revisjonsselskapet får et særlig fokus på slike forhold og identifiserer og utbedrer mulige svakheter.

Det var i alt 27 revisjonsselskaper som hadde revidert foretak av allmenn interesse for regnskapsåret 2009, med unntak av revisorer som bare reviderer foretak av allmenn interesse som er brannkasser. Pr. i dag er det bare revisjonsselskaper som reviderer foretak av allmenn interesse, dvs. at ingen revisorer er personlig valgt som revisor for slike foretak. Finanstilsynet har gjennomgått alle de avgitte åpenhetsrapportene og funnet det hensiktsmessig å kommentere disse samlet her. Finanstilsynet har lagt til grunn de opplysninger som fremkommer i rapportene. Det er ikke gjennomført kontroller for å etterprøve at innholdet er korrekt eller fullstendig.

Plikten til å avgi åpenhetsrapporter er et resultat av gjennomføringen av EUs revisjonsdirektiv (direktiv 2006/43/EF), og er kommet til uttrykk i revisorloven § 5a-2. Bestemmelsen lyder:

“§ 5a-2. Åpenhetsrapport

Revisorer omfattet av § 5a-1 skal årlig avgi en rapport som minst beskriver:

- 1. organisasjonsform og eierskap,*
- 2. eventuelt samarbeid som nevnt i § 4-7 første ledd, herunder grunnlaget for samarbeidet,*
- 3. styringsstrukturen,*
- 4. interne kvalitetskontrollsystemer og retningslinjer for uavhengighet sammen med en erklæring fra styret om hvordan kvalitetskontrollsystemene har fungert og at retningslinjene har blitt overholdt,*
- 5. tidspunktet for siste periodiske kvalitetskontroll etter § 5b-2,*
- 6. hvilke foretak eller konsern som nevnt i § 5a-1 som er blitt revidert av revisor siste regnskapsår,*
- 7. revisjonsselskapets etterutdanningspolitikk,*
- 8. regnskapsopplysninger som viser omfanget av revisjonsvirksomheten, herunder samlet omsetning fordelt på honorar for revisjon og andre tjenester,*
- 9. godtgjørelser til eierne.*

Rapporten skal være underskrevet og gjøres tilgjengelig på revisors nettsted senest tre måneder etter regnskapsårets slutt. Finanstilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra første ledd.”

2 Frist og publisering

Fristen for å avgi en åpenhetsrapport for de fleste av de aktuelle revisjonsselskapene var første gang ved utgangen av mars 2010.

Etter at fristen for å avgi åpenhetsrapport for alle revisjonsselskapene var utløpt gikk Finanstilsynet inn på selskapenes nettsteder. Der åpenhetsrapport ikke ble funnet, ble det tatt kontakt med revisjonsselskapet for å klarlegge hvorvidt åpenhetsrapporten var avgitt eller ikke.

Selv om de fleste selskapene hadde avgitt åpenhetsrapport innen tidsfristen, var det flere selskaper som hadde lagt den for sent ut på nettstedet. Enkelte selskaper avga først rapportene etter påminnelsen fra Finanstilsynet.

3 Om innholdet i åpenhetsrapportene

Rapportene varierer betydelig i omfang og innhold. Dette er naturlig med tanke på at det er store forskjeller både i revisjonsselskapenes og revisjonsklientenes størrelse og kompleksitet. Flere av de gjennomgåtte åpenhetsrapportene er imidlertid svært korte, og i enkelte tilfeller ned mot en halv side. For korte rapporter vil ikke oppfylle hensynene bak lovkravet. For lange åpenhetsrapporter medfører på den annen side en viss fare for at sentrale detaljer blir borte, og at åpenhetsrapportene fremstår mer som reklamebrosjyrer enn som det de er ment å være fra lovgivers side.

Loven oppstiller ingen direkte krav til hvordan informasjonen skal struktureres. De fleste rapportene følger den samme systematikk som nummereringen i loven. Etter Finanstilsynets vurdering er dette en fordel for brukerne av åpenhetsrapportene. Finanstilsynets kommentarer er derfor også gitt til de enkelte punktene i lovteksten.

De aller fleste av rapportene er benevnt med et årstall, og majoriteten av disse har angitt det forutgående regnskapsåret. Enkelte rapporter har imidlertid angitt kalenderåret rapporten er utgitt i. Ettersom lovens krav om tidspunktet for avgivelse av rapporten er knyttet til et avsluttet regnskapsår, finner Finanstilsynet det mest naturlig at det er dette regnskapsåret som angis. Det betyr i praksis at de revisjonsselskapene som har ordinært regnskapsår avgir åpenhetsrapporter for 2010 innen utgangen av mars 2011. Denne løsningen vil også medføre at færrest mulig selskaper får flere rapporter med samme årstall angitt eller får hull i rekken av rapporter.

4 Nærmere om de enkelte lovkravene

4.1 Om "organisasjonsform og eierskap"

I kommentaren til bestemmelsen skriver departementet blant annet: *"Ut fra formålet med opplysningskravet legger departementet imidlertid til grunn at opplysningene om eierskap må omfatte alle ansatte i selskapet som er eiere, inkludert revisorer, samt størrelsen på deres eierandel"* (Alle sitater fra forarbeidene er hentet fra Ot. prp. 78 (2008 – 2009) side 89 flg.)

Finanstilsynet finner at redegjørelsen for organisasjonsform og eierskap jevnt over er hensiktsmessige. Som et utgangspunkt er det eierforholdene ved utgangen av det aktuelle

regnskapsåret det skal redegjøres for. Dersom det er skjedd større endringer i tiden frem til avgivelsen av rapporten, for eksempel at et ANS er blitt et AS, bør selskapet likevel vurdere å gi tilleggsopplysninger om endringene. Det skal opplyses om bruk av indre selskaper. Finanstilsynet finner det også naturlig at selskapenes organisasjonsnumre oppgis, for nøyaktig angivelse av hvilke selskaper som omtales.

4.2 Om “eventuelt samarbeid som nevnt i § 4-7 første ledd, herunder grunnlaget for samarbeidet”

I kommentaren til bestemmelsen skriver departementet: *”Etter bestemmelsens nr. 2 skal det opplyses om revisor/revisjonsselskap er del av et revisjonsnettverk, jf. § 4-7 første ledd og hvilke avtaler som foreligger. Med grunnlaget for samarbeidet menes de samarbeidsavtaler, eierandeler mv. som danner grunnlaget for fellesskap eller samarbeid i § 4-7 forstand”.*

Finanstilsynets vurdering er at også redegjørelsene under punkt 2 jevnt over gir et greit bilde. Enkelte rapporter inneholder imidlertid beskrivelser av samarbeid uten at det er klart hvorvidt selskapet har vurdert samarbeidet opp mot bestemmelsen i § 4-7 jf. revisorforskriften § 4-2.

4.3 Om “styringsstrukturen”

Departementet skriver i forarbeidene at dette vil omfatte *”selskapets organer og fordelingen av arbeidsoppgaver og beslutningskompetanse mellom organene. Dette vil omfatte opplysninger om eiernes innflytelse gjennom generalforsamling, selskapsmøte eller lignende, oppgaver og kompetanse som etter lov, selskapsavtale eller vedtekter tilligger styre og administrasjon, samt vesentlige instruksjoner, fullmakter og delegert kompetanse. Det forutsettes ingen detaljert redegjørelse, men det skal gis tilstrekkelige opplysninger til at leseren kan forstå hvordan styringen av selskapet er organisert.”*

Finanstilsynet finner også redegjørelsene på dette punktet jevnt over tilfredsstillende, men noe kortere enn det som synes å ha vært lovgivers hensikt. Dersom det for det vesentlige henvises til den aktuelle selskapslovgivningen bør det, etter Finanstilsynets oppfatning, også eksplisitt bekreftes at det ikke er etablert andre elementer i styringsstrukturen enn det som følger av lovgrunnlaget. Dersom det finnes særskilte utvalg, f.eks. for kvalitetskontroll eller kompensasjon, skal det kort opplyses om slike.

4.4 Om “interne kvalitetskontrollsystemer og retningslinjer for uavhengighet sammen med en erklæring fra styret om hvordan kvalitetskontrollsystemene har fungert og at retningslinjene har blitt overholdt”

Departementet forutsetter i forarbeidene at det *”gis opplysninger om interne kvalitetskontrollsystemer og gjeldende retningslinjer for uavhengighet. Det skal dessuten gis en erklæring fra styret om hvordan kvalitetskontrollsystemet har fungert i løpet av året, og en erklæring om at retningslinjene for uavhengighet har blitt overholdt. Dersom det har forekommet brudd på retningslinjene for uavhengighet, er det en forutsetning at det opplyses om dette, samt at det gis opplysninger om hvorvidt bruddet har blitt fulgt opp i henhold til gjeldende retningslinjer eller på annen måte.”*

Mange av åpenhetsrapportene har vesentlige mangler på dette punktet. En gjennomgående svakhet er at åpenhetsrapportene kun gjengir hovedelementene kvalitetskontrollsystemet basert på det som følger av SK 1 (nå ISQC 1). En rekke rapporter viser også til at det er etablert retningslinjer, uten at det angis noe nærmere hva disse går ut på. Finanstilsynet

forutsetter at fremtidige åpenhetsrapporter gir en beskrivelse av selskapenes egne kvalitetskontrollsystemer som gjør at leseren kan danne seg et bilde av hvilke kontrollsystemer som faktisk er etablert i revisjonsselskapene.

Enkelte revisjonsselskaper har opplyst om hvilket revisjonsverktøy som benyttes i revisjonen. Etter Finanstilsynets syn kan dette være nyttig informasjon.

Styrets bekreftelse er et sentralt element av åpenhetsrapporten, og bidrar til å bevisstgjøre styret på viktige områder for driften av et revisjonsselskap. Etter Finanstilsynets syn må styrets erklæring på de to punkter som følger uttrykkelig av lovteksten gjengis i åpenhetsrapporten, dvs. hvordan kvalitetskontrollsystemene har fungert og at retningslinjene for uavhengighet har blitt overholdt i perioden. Ikke alle åpenhetsrapportene inneholder en styreerklæring som oppfyller lovens krav på dette punktet, og enkelte åpenhetsrapporter mangler helt en slik erklæring fra styret. Dette må anses som en vesentlig mangel. Det må fremgå klart av rapporten at det er styret som står bak erklæringen, f.eks. ved at den er underskrevet av styret eller at det opplyses om eventuelle dissenser.

Finanstilsynet vil bemerke at ingen av revisjonsselskapene som har avgitt åpenhetsrapport har opplyst om brudd på uavhengighetsreglene. Det må reises spørsmål ved om dette kan medføre riktighet. Etersom erklæringen skal inneholde opplysninger om *“hvordan”* kvalitetskontrollsystemet har fungert, antar Finanstilsynet at det også kan være nyttig å opplyse om hvorvidt det er fanget opp feil ved utførelsen av revisjonen, da funn av denne art vil være en bedre indikasjon på at systemene har fungert enn en ren bekreftelse.

4.5 Om *“tidspunktet for siste periodiske kvalitetskontroll etter § 5b-2”*

I forarbeidene forutsetter departementet at det gjelder *“tidspunktet for siste kvalitetskontroll som er gjennomført i henhold til kravet etter § 5b-1.”* (skal være 5b-2)

En kvalitetskontroll etter § 5b-2 skal utføres av Finanstilsynet, eller den Finanstilsynet utpeker, minimum hvert tredje år og skal blant annet omfatte en vurdering av uavhengighet, ressursanvendelse, revisjonshonorarer og revisjonsutførelsen. En gjennomgående svakhet ved åpenhetsrapportene er at det er få som skiller mellom kvalitetskontroll etter § 5b-2 og andre interne eller eksterne kvalitetskontroller. Finanstilsynets tematilsyn eller kontorbaserte tilsyn basert på innrapporteringer vil ikke tilfredsstillende kravene til å være en kontroll etter § 5b-2. Stedlige tilsyn basert på innrapporteringer kan imidlertid ha karakter av kvalitetskontroll etter § 5b-2 i den grad også uavhengighet, ressursanvendelse og revisjonshonorarer blir vurdert.

Etter Finanstilsynets syn vil øvrige interne eller eksterne periodiske kvalitetskontroller være en del av det ordinære kvalitetskontrollsystemet i selskapet, og skal beskrives under det forrige punktet.

4.6 Om *“hvilke foretak eller konsern som nevnt i § 5a-1 som er blitt revidert av revisor siste regnskapsår”*

Departementet skriver om dette: *“Etter bestemmelsens nr. 6 skal det gis en oversikt over alle foretak av allmenn interesse som revisor/revisjonsselskap har revidert siste regnskapsår.”*

Som nevnt definerer revisorloven § 5a-1 hvilke foretak som er foretak av allmenn interesse. Dette er:

1. foretak som har utstedt omsettelige verdipapirer som er opptatt til handel på et regulert marked i EØS-land
2. bank eller annen kredittinstitusjon
3. forsikringsselskap

Foretak som har **utstedt omsettelige verdipapirer** vil ikke bare omfatte de som har utstedt aksjer, men også andre omsettelige verdipapirer som for eksempel obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter som er opptatt til handel på et regulert marked. Ofte vil foretak som er av allmenn interesse fordi de har utstedt omsettelig verdipapir, også falle inn under nr. 2 eller nr. 3 i lovbestemmelsen.

Hvorvidt revisjonsklienten er en **bank** (forretningsbank eller sparebank) vil være klart for revisor.

Også hvorvidt et foretak er **annen kredittinstitusjon** vil normalt være klart.

Kredittinstitusjon er definert i finansieringsvirksomhetsloven § 1-5 nr. 3 (lov av 10. juni 1988 nr. 40). Dette er i utgangspunktet foretak som har konsesjon som finansieringsforetak. Det vil fremgå klart av Finanstilsynets konsesjonsregister hvilke foretak som har slik konsesjon. En type finansieringsforetak som alltid er å anse som kredittinstitusjon er kredittforetak (jf. finansieringsvirksomhetsloven § 1-5 nr. 1). Foretak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett er et eksempel på sistnevnte. Det er likevel ikke alle finansieringsforetak som er kredittinstitusjon. Det som er avgjørende for om et finansieringsforetak som ikke er kredittforetak er å anse som kredittinstitusjon, er hvorvidt de har adgang til å finansiere sin virksomhet fra allmennheten, ikke om de faktisk gjøre det. Dette innebærer at finansieringsselskaper er foretak av allmenn interesse dersom de ikke har begrensninger i sine vedtekter eller sin konsesjon som innebærer at de er avskåret fra å finansiere sin virksomhet fra allmennheten. Såkalte konserninterne finansieringsselskaper er eksempel på slike.

Følgende er ikke foretak av allmenn interesse:

- e-pengeforetak
- betalingsforetak
- stiftelser dannet etter omdanning av finansinstitusjoner (herunder sparebankstiftelser)
- holdingselskaper i finanskonsern (disse vil normalt ha utstedt omsettelige verdipapirer og av den grunn likevel være foretak av allmenn interesse)

Revisjon av **forsikringsselskap** (skade/kreditt, herunder egenforsikringsselskaper, livsforsikring og gjensidig forsikringsselskaper) vil utløse plikt til å avgi åpenhetsrapport, uavhengig av om de er organisert som aksjeselskap eller gjensidig selskap. Også brannkasser er forsikringsselskaper selv om de har enkelte unntak fra finansieringsvirksomhetsloven. Finanstilsynet vil tilskrive de revisorene som ikke reviderer andre foretak av allmenn interesse enn brannkasser og be om at det utarbeides åpenhetsrapport for kommende perioder.

Følgende er ikke foretak av allmenn interesse:

- sjøtrygdslag
- pensjonsforetak
- forsikringsformidlingsforetak

Dersom revisor er usikker på hvorvidt en revisjonsklient er et foretak av allmenn interesse, må det selvfølgelig umiddelbart bringes klarhet i forholdet. Dette er ikke bare av betydning for kravet om åpenhetsrapport, men også for de øvrige bestemmelsene i revisorloven kapittel

5a. Det vil også være av betydning for revisjonsklienten, fordi foretak av allmenn interesse har en plikt til å opprette revisjonsutvalg i samsvar med den særlovgivningen som gjelder for den aktuelle virksomheten.

4.7 Om “revisjonsselskapets etterutdanningspolitikk”

Om denne bestemmelsen heter det i forarbeidene: ”Med etterutdanningspolitikk menes den praksis i selskapet som sikrer at revisors teoretiske kunnskaper, profesjonelle ferdigheter og yrkesetiske verdigrunnlag holder et tilstrekkelig høyt nivå gjennom oppdateringer og vedlikehold. Etterutdanningspolitikken kan således bestå av formaliserte retningslinjer, eller av oppfølging på en mer uformell måte. Minstekravet til etterutdanningspolitikk vil være at gjeldende krav etter revisorloven og revisorforskriften oppfylles. Det bør fremgå om selskapet har rutiner for konkret å følge opp den enkelte revisor med henblikk på kursing og veiledning, herunder tilretteleggelse for nødvendig deltakelse og oppfølging, eller om det i større utstrekning overlates til den enkelte revisor å påse at kravene til etterutdanning oppfylles”

Beskrivelsene av systemene som finnes for etterlevelse av etterutdanningskravene er et av de punktene med de største svakhetene. En rekke rapporter henviser kun helt kort til at lovens minimumskrav etterleves i selskapet.

Etterutdanningskravet påhviler den enkelte revisor. Selskapets ansvar er imidlertid å utpeke en oppdragsansvarlig revisor som oppfyller kravene i revisorloven § 3-7, herunder etterutdanningskravet. Åpenhetsrapporten må derfor minst beskrive hvordan selskapet sikrer at dette blir kontrollert på utpekingstidspunktet og senere. Det følger også av SK 1 punkt 36/ISQC 1 punkt 31 at selskapene skal ha retningslinjer og rutiner som gir rimelig sikkerhet for at personalet oppfyller relevante lovmessige krav. At selskapene overlater fullt og helt til den enkelte oppdragsansvarlige revisor å holde oversikt over egen etterutdanning og sørge for at kravene etterleves kan neppe anses som tilstrekkelig retningslinjer og rutiner i standardenes forstand. I den forbindelse må det ses hen til at resultatet av manglende etterlevelse av etterutdanningskravet er at retten til å være oppdragsansvarlig revisor bortfaller. Konsekvensen av lovbrudd er stor også for selskapet fordi det umiddelbart må utpekes ny oppdragsansvarlig revisor på samtlige oppdrag vedkommende revisor hadde.

4.8 Om “regnskapsopplysninger som viser omfanget av revisjonsvirksomheten, herunder samlet omsetning fordelt på honorar for revisjon og andre tjenester”

Departementet skriver følgende om dette kravet: ”Regnskapsopplysningene som kreves etter bestemmelsens nr. 8, vil være sammenfallende med den fordelingen av revisjonshonorar som det skal opplyses om etter bestemmelsen i lov 17. juni 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 744 første ledd annet punktum”.

Finanstilsynet har funnet de fleste rapportene tilfredsstillende på dette punktet. Noen få selskaper har ikke oppgitt regnskapstallene. Disse tallene skal være med, og dette må derfor rettes opp til senere åpenhetsrapporter.

4.9 Om “godtgjørelser til eierne”

Om dette punktet heter det i forarbeidene: ”Med eiere tas det først og fremst sikte på partnere og ansvarlige revisorer som er eiere, men også andre eiere omfattes av opplysningskravet. Med godtgjørelser menes den typen ytelser som omhandles i regnskapsloven §§ 7-31 og 7-31b. Departementet antar at det til eksterne eiere normalt ikke vil bli utbetalt godtgjørelser i

bestemmelsens forstand, men viser til at det kan være tilfeller hvor det er eiere som ikke er definert som partnere i selskapet, som likevel leverer konsulent- eller rådgivningstjenester mv., eller som uten å være ansatt, mottar honorar, for eksempel for å sitte i et av selskapets styrende organer. Det presiseres at utbetaling i form av utbytte mv., som normalt vil være det aktuelle for eksterne eiere, i utgangspunktet ikke omfattes av departementets forslag til opplysningskrav om «godtgjørelser», men departementet vil ikke utelukke at «utbytter» eller lignende etter en konkret vurdering i visse tilfeller likevel må anses for å være omfattet av opplysningskravet.»

Dette punktet har medført enkelte tolkningsproblemer, og åpenhetsrapportene er svært varierende i detaljgraden. Dette kan skyldes at lovteksten er en litt annen enn direktivteksten og utkastet til lovtekst i Finanstilsynets høringsnotat. Departementet har imidlertid uttalt i forarbeidene at endringene hovedsakelig er av språklig karakter.

Hovedhensynet med dette opplysningskravet er å sikre åpenhet rundt hvilke incentivordninger som er etablert i revisjonsselskapene, og hindre at disse øker risikoen for mangelfull revisjon, for eksempel ved å premiere salg av tilleggstjenester eller redusert revisjonskvalitet. Når det gjelder godtgjørelser, så er det altså ikke det konkrete beløpet den enkelte eier mottar det skal opplyses om, men hvilken type godtgjørelse, f.eks. ordinær lønn, bonus, fordeler i annet enn kontanter, aksjeverdibaserte godtgjørelser osv.

4.10 Rapporten skal være underskrevet og gjøres tilgjengelig på revisors nettsted senest tre måneder etter regnskapsårets slutt

Som nevnt innledningsvis var flere rapporter vesentlig forsinket, og enkelte ble først avgitt etter at Finanstilsynet hadde purret. Dette kan skyldes manglende kunnskap om kravet. Lovgivningen er under kontinuerlig utvikling, og det er svært viktig at revisjonsselskapene har kvalitetskontrollsystemer som sikrer at selskapet til en hver tid er oppdatert på gjeldende regler og etterlever disse. Dette gjelder ikke minst revisorloven og tilhørende forskrifter.

Kravet til åpenhetsrapport er beregnet på andre regnskapsinteressenter enn klienten. Det er derfor ikke tilstrekkelig at åpenhetsrapporten sendes til de klientene som er foretak av allmenn interesse. Revisorer som ikke har nettsted må derfor etablere dette.

Det er blitt reist spørsmål om åpenhetsrapporten kan fjernes fra nettstedet dersom revisjonsselskapet ikke lenger reviderer foretak av allmenn interesse. Siden hensikten er å gjøre regnskapsinteressentene i stand til å vurdere revisjonen av et aktuelt regnskap, er Finanstilsynet av den oppfatning at åpenhetsrapporten skal ligge tilgjengelig på nettstedet til den siste klienten av allmenn interesse har avgitt et nytt revidert årsregnskap. Om ønskelig kan det på nettstedet gjøres oppmerksom at revisjonsselskapet ikke lenger reviderer foretak av allmenn interesse.

5 Videre oppfølging

Finanstilsynet legger til grunn at revisjonsselskapene som plikter å avgi åpenhetsrapporter ser hen til kommentarene over ved utarbeidelsen av fremtidige åpenhetsrapporter. Lovkravene kan tenkes endret som følge av økt fokus på åpenhet internasjonalt.

Finanstilsynet vil som et ledd i tilsynsarbeidet fremover, følge opp rapportene i forhold til hvert enkelt revisjonsselskap.

